

Ei riitä, että on mukava

Jokainen lapsi haluaa tuntea itsensä tervetulleeksi. Koulu on vieraantuntuinen paikka kenelle tahansa lapselle. Mitä kauempana koulu on lapsen omasta kulttuurista ja kielestä, sitä vieraammalta se tuntuu ja sitä suuremmassa riskissä lapsi on. Ystävällinen ja auttavainen opettaja on kiva juttu, mutta se ei riitä. Meillä on lukuisia lämminsydämiä opettajia, jotka kehottavat lapsia kiltisti unohtamaan espanjankielen ja pyytämään vanhempia puhumaan kotona englantia, opettajia jotka antavat lapsille helpompia tehtäviä, ettei heidän tarvitsisi kokea epäonnistumisia, opettajia jotka eivät tule koskaan tietämään oppilaiden kotielämästä, siitä mitä siellä syödään, millaista musiikkia kuunnellaan, millaisia satuja kerrotaan ja millainen on heidän historiansa. Sen sijaan me hymyilemme ja halaamme heitä kehottaen heitä syömään meidän ruokaamme, kuuntelemaan meidän satujamme ja tanssimaan meidän musiikkimme tahdissa. Me opetamme heidät lukemaan meidän sanoillamme ja ihmettelemme miksi se on heille niin vaikeaa. Me pyydämme heitä istumaan hiljaa ja kerromme heille mikä on tärkeää ja mitä heidän tulee tietää ollakseen valmiita seuraavalle luokalle. Ja me emme koskaan kysy keitä he ovat ja mihin he haluavat mennä.

Mary Ginley, yhdysvaltalainen opettaja

käännös: Hanna Niittymäki

